

rettet således, at de bestandig er i overensstemmelse med god psykiatrisk sygehusstandard.

Bestemmelsen i lovforslagets § 2 om indretningen m.v. af psykiatriske sygehusafdelinger indebærer derfor ikke nogen udvidelse af de forpligtelser, der allerede idag påhviler amtskommunerne.

Efter lovforslagets § 16 skal patienter, der er tvangsfikseret med bælte, have fast vagt. Forslaget er en nyordning, der vil kunne nødvendiggøre, at de berørte sygehuse foretager en ændret disponering af sygehusenes personalemæssige ressourcer.

Da de psykiatriske sygehuse imidlertid allerede i dag er forpligtet til at føre et rimeligt tilsyn med tvangsfikserede patienter, har Justitsministeriet forudsat, at den fornødne omdisponering kan ske inden for de eksisterende bevillingsmæssige rammer for sygehuse.

I lovforslagets kapitel 8 foreslås indført en ordning med faste patientrådgivere til at vejlede og rådgive personer, som undergives tvang. Patientrådgiverne udpeges i de enkelte tilfælde af sygehuspersonalet på grundlag af en af statsamtet udarbejdet fortegnelse over egnede og villige personer.

Honoreringen af patientrådgiverne, blandt andet med henblik på compensation for eventuelt tab af arbejdsfortjeneste, vil indebære en merudgift, der kan anslås til ca. 1-2 mill. kr. årligt. Honorarerne forudsættes afholdt af sygehusmyndighederne. Disse merudgifter vil blive overført fra Justitsministeriets lovreserve til Indenrigsministeriets bloktilskudspulje.

Lovforslagets kapitel 10 indebærer, at klager over tvangsbehandling m.v. kan indbringes for lokale patientklagenævn, medens alle sager om frihedsberøvelse, herunder tvangstilbageholdelse, skal indbringes for domstolene. Klager over den lægelige behandling behandles i dag af Sundhedsvæsenets Patientklagenævn.

Vurderingen af, hvilket antal klager der kan forventes indbragt for patientklagenævnene og domstolene er forbundet med nogen usikkerhed. Justitsministeriet skønner imidlertid, at antallet af indbragte klagesager må antages at blive forholdsvis begrænset. På denne baggrund finder Justitsministeriet, at forslagens regler om domstolsprøvelse af visse klager ikke kan antages at påføre domstolene merarbejde af væsentligt omfang. Den lokale klagenævnsbehandling ved patientklagenævnene vil medføre visse merudgifter, herunder honorarer til nævnenes almindelige medlemmer. Justitsministeriet vil til dækning heraf overføre et beløb i størrelsesordenen 0,5 mill. kr. til Indenrigsministeriet.

9. Hørte myndigheder m.v.

Betænkning nr. 1068/1986, principbetænkning om tvang i psykiatrien, og betænkning nr. 1109/1987 vedrørende udformningen af en ny lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien har været sendt til høring hos Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, samtlige amtskommuner, Københavns og Frederiksberg kommuner, Indenrigsministeriet, Sundhedsstyrelsen, Socialministeriet, Landsforeningen Sindslidendes Vel, De Samvirkende Invalideorganisationer, Det centrale Handicapråd, Den Almindelige Danske Lægeforening, Dansk Sygeplejeråd, Dansk Kommunalarbejderforbund, Dansk Psykiatrisk Selskab, Dansk Psykologforening, Dansk Socialrådgiverforening, Ergoterapeutforeningen, Patientforeningen Galebevægelsen, Den danske Dommerforening, Advokatrådet, Retslægerådet, Justitsministeriets psykiatriske undersøgelsesklínik, Embedslægeforeningen, Amdsrådsforeningen i Danmark, Kommunernes Landsforening, Foreningen af politimestre i Danmark, Politidirektøren i København, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Politifuldmægtigforeningen og Dommerfuldmægtigforeningen.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Lovens anvendelsesområde

Til lovforslagets titel og til § 1

Det centrale område i den foreslåede lov er en regulering af adgangen til i visse tilfælde at anvende tvang i forbindelse med psykiatrisk behandling.

Som altovervejende hovedregel omfatter bestemmelserne i lovforslaget kun personer, der er indlagt på psykiatrisk afdeling. Heraf følger modsætningsvis, at reglerne om f.eks. tvangsbehandling ikke kan anvendes på personer, der opholder sig uden for psykiatrisk afdeling. Disse personer kan – så længe de ikke er indlagt – kun behandles frivilligt, uanset om de måtte opfylde de materielle betingelser for at kunne tvangsbehandles.

Lovforslaget omfatter ikke personer, der opholder sig på institutioner uden for det psykiatriske sygehusvæsen, selv om disse personers tilstand som sådan måtte være omfattet af lovforslaget. Bestemmelserne gælder derfor ikke for personer, der opholder sig på plejehjem under bistandsloven, herunder de tidligere H-plejehjem, som ved lov nr. 349 af 4. juni 1986 fra 1. januar 1987 er overført fra Indenrigsministeriet til Socialministeriets område, eller på institutioner for personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap, hvor Socialministeriets bekendtgørelser nr. 568 og 569 af henholdsvis 21. og 22. december 1979 om magtanvendelse finder anvendelse.